

Suomen Kristillisdemokraatit

Kristillisen liiton syntymä kertoo kaiken olennaisen politiikasta. Puolue perustettiin 1958 jKr. kun joissakin epäilevissä Tuomaissa heräsi pelko, että valtapuolueet ovat luopuneet kristillisistä arvoista. Kuinka tuo olisi ylipäättään voinut olla mahdollista, kun noihin aikoihin kirkkoon kuului vielä yli 95% väestöstä?

Eivätkö kristityt poliitikot edustaneetkaan enää omia, kristillisiä arvojaan? Minusta tämä syntyhistoria kuulostaa vähän samalta, kuin ojankaivajien keskuuteen syntyi si ojankaivajien puolue, mutta mitäpä minä ymmärtäisin politiikasta.

Kristillisdemokraattien puolueohjelma on kaikista puolueohjelmista tunnetuin. Se jakautuu kahteen osaan, Vanhaan ja Uuteen testamenttiin. Puolueohjelma sisältää paljon käytökelpoista aineistoa mutta uusiin ongelmiin siitä ei juuri löydy apua. Uuden testamentin sisältöä ei ole muutettu vuoden 397 Karthagon kirkolliskokouksen jälkeen ja Vanha testamentti on lyöty lukkoon jo 400 vuotta ennen ajanlaskun alkua.

Kristilliset ovat aina pienen ja köyhän ihmisen puolella. Ikävä kyllä tuolla samalla asialla ovat myös punaisimmat kommunistit, jotka eivät Jumalasta juurikaan perusta.

Äänestäjien kannalta tilanne on tietysti perin vaikea, kun samoihin päämääriin tähtäävät puolueet voivat olla keskenään eri mieltä. Tämä ei tietenkään ole mikään ongelma, kun kyse on politiikasta. Tärkeintä ei ole oikoa epäkohtia vaan se, että ne oikoo juuri oikea henkilö.

Vaikka kristinusko syntyi juutalaisen uskonnon elitismää vastustaneen saarnaajan toimesta, Kristilliset tukeutuvat perinteisiin arvoihin.

He vannovat perhekeskeisyyden nimiin, kunhan perheessä ei ole homoja eikä lesboja. Kaikkien lasten pitää sallia syntyä maailmaan, paitsi hedelmöityshoidolla alkuun saatettujen, jos perheen muodostaa vain yksinäinen nainen tai naispari.

Näennäisestä mukautumisongelmasta huolimatta Kristilliset ovat kelpo puolue.

Kristinusko, joka sai alkunsa tiukkojen uskonnollisten sääntöjen ja rahan vallan vastustamisesta, on parin tuhat vuoden aikana luonut ennennäkemättömän suuren ja markkinavoimaisen organisaation.

Puolue, joka toimii oman ideologiansa sarkastista muunnosta toteuttavan yhteisön pohjalta, on voimakas, elinvoimainen, ja suoraan sanoen, kaikki poliittiset paradoksit täyttävänä täydellinen.

Juha-Pekka Koskinen
kirjailija, vaaliveteraani

Sarja päättyy.

Kristillisdemokraattien puolueohjelma jakautuu kahteen osaan, Vanhaan ja Uuteen testamenttiin. Uusiin ongelmiin siitä ei juuri löydy apua.